

имала, ако... И изведнѣжъ се засичаше. Глухото пъшкане на баща му, злобниятъ съссъкъ на майка му, това дълбоко и страшно мълчание въ цѣлата кжща падаше не само върху нея, повече бѣ насочено върху него.

Веждитѣ му се склочиша, долната му устна се прибра нагоре, зжбитѣ му скръцнаха като на разяренъ звѣръ. Мигновено, но дълбоко съжаление за своеволната женидба сви сърцето му. Ако бѣше съ съгласието на старитѣ, сега той просто би махналъ съ ржка, и толкова. „Вие си я избрахте, щѣше да имъ каже, сърбайте ѝ сега попарата“... Сега бѣше друго. Всички сръдни, ругатни и проклетии се сипятъ върху неговата глава. А какво е виновенъ той? Желѣзко бѣше готовъ да се самооправдае и да махне съ ржка, но като си помислѣше загубата, смущение заливаше цѣлото му тѣло. Близко сто хиляди пропадаха! Планътъ на стария е билъ изработенъ и до най-малкитѣ подробности. Докато наемателитѣ да разберели каква е работата, житото щѣло да бжде вече продадено! Сетне — по дяволитѣ! А сега не само че нищо нѣма да вземе, но и страшно негодувание ще има срещу стария... А той лесно нѣмаше да преживѣе тази загуба, Желѣзко знаеше това като две и две — четири. Не! Латинка е виновна, нейна работа е това, другъ не може да бжде... До сега Желѣзко си мислѣше, че я познава много добре, но сега изведнѣжъ тежко съмнение легна върху съзнанието му. Мжка нахлуваше въ гърдитѣ му, нахлуваше като гжста, влажна мъгла, притискаше го и го задушваше. Искаше да се оплаче на нѣкого, да се посъветва, но нито единъ отъ тѣхната кжща нѣмаше да го изслуша и разбере както трѣбва. Всички бѣха за-сегнати отъ тази загуба, всички ще го наругаятъ,